

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. w sprawie T-300/03 Moser Baer India Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej,
- uwzględnienie tego samego żądania, które przedstawiono w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji w sprawie T-300/03 Moser Baer India Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, to jest żądania stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) 960/2003 ⁽¹⁾ w zakresie w jakim dotyczy skarżącej,
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w sprawie T-300/03 Moser Baer India Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty odwoławcze w odniesieniu do wyroku Sądu Pierwszej Instancji.

Pierwszy zarzut opiera się na naruszeniu przez Sąd Pierwszej Instancji zasad spójności i starannego badania przy ustalaniu wysokości cła wyrównawczego nałożonego przez zaskarżone rozporządzenie na przywóz CD-R do Wspólnoty Europejskiej. W zarzucie tym skarżąca podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji nie zastosował się do wspomnianych zasad, gdy potwierdził, że instytucje wspólnotowe działały zgodnie z przepisami prawa klasyfikując wszystkie aktywa wnoszącego odwołanie w ramach kategorii aktywów korzystających z subsydiów podlegających środkiem wyrównawczym. Sąd Pierwszej Instancji naruszył w ten sposób wskazane powyżej zasady prawa wspólnotowego.

Drugi zarzut składa się z dwóch części: (i) Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał prawidłowej oceny sprzecznych dowodów zawartych w aktach sprawy i w zaskarżonym rozporządzeniu co do decydującego dla ustalenia szkody elementu, tj. cen przywozu indyjskich CD-R w okresie objętym dochodzeniem w zakresie szkody; (ii) przyjęcie przez Sąd Pierwszej Instancji zawartych w zaskarżonym rozporządzeniu ustaleń w zakresie utrzymywanego przez przemysł wspólnotowy poziomu zapasów CD-R stanowiło czynnik potwierdzający ustalenie szkody w zaskarżonym rozporządzeniu.

Trzeci z przedstawionych w odwołaniu zarzutów dotyczy braku należytego uwzględnienia przez Sąd Pierwszej Instancji postanowień art. 8 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Wspólnoty oraz braku uwzględnienia wpływu czynników niezwiązanych z przywozem CD-R z Indii przy ocenie związku

przyczynowego między indyjskim przywozem a szkodą, którą miał ponieść wspólnotowy przemysł CD-R.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 4 stycznia 2007 r. — Paul Abraham, Eugène Dehalleux i in. przeciwko Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes — Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

(Sprawa C-2/07)

(2007/C 69/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Paul Abraham, Eugène Dehalleux i in.

Strona pozwana: Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes — Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa wiążąca władze publiczne i przedsiębiorstwo prywatne, podpisana w celu umożliwienia wprowadzenia tego przedsiębiorstwa na lotnisko mające drogę startową o długości przekraczającej 2 100 metrów i zawierająca szczegółowy opis robót infrastrukturalnych, jakie mają zostać przeprowadzone, polegających na przebudowie drogi startowej bez jej wydłużenia oraz budowie wieży kontrolnej, w celu umożliwienia lotów ciężkich samolotów przez 24 godziny na dobę i 365 dni w roku, przewidująca przy tym loty zarówno nocne jak i dzienne z wykorzystaniem urządzeń tego przedsiębiorstwa, stanowi przedsięwzięcie w rozumieniu dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 25 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽¹⁾, w brzmieniu obowiązującym przed zmianą wprowadzoną na mocy dyrektywy Rady 97/11/EWG z dnia 3 marca 1997 r. ⁽²⁾?

2) Czy roboty polegające na przebudowie infrastruktury w celu dostosowania jej do planowanego zwiększenia liczby lotów nocnych i dziennych, bez wydłużenia drogi startowej, odpowiadają pojęciu przedsięwzięcia, dla którego konieczna jest analiza skutków zgodnie z art. 1, 2 i 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 25 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w brzmieniu obowiązującym przed zmianą wprowadzoną na mocy dyrektywy Rady 97/11/EWG z dnia 3 marca 1997 r.?

3) Czy, mimo że wzrost natężenia ruchu na lotnisku nie jest wprost wymieniony w załącznikach do dyrektywy 85/337/EWG, państwo członkowskie winno brać pod uwagę ten wzrost przy ocenie potencjalnych skutków dla środowiska modyfikacji infrastruktury tego lotniska dokonywanych w celu dostosowania do takiego wzrostu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, str. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 73, str. 5.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/110/WE upłynął w dniu 5 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 6.12.2003, str. 26.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-7/07)

(2007/C 69/09)

Język postępowania: francuski

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-3/07)

(2007/C 69/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: pełnomocnicy M. Condou-Durande oraz R. Troosters)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną ⁽¹⁾, a w każdym razie nie przekazując ich do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: W. Wils, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, iż nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy ⁽¹⁾ 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki, a w każdym razie niepodając ich do wiadomości Komisji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy tej dyrektywy.

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2001/84/WE upłynął w dniu 31 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272, str. 32.